

طالبان و تقلاي حضور قدرت مند در گفت و گوهای سیاسی

سرمقاله

مهاجرت، ناامنی و بیکاری

حقیق الله ذکی

پانزده سال از تشکیل نظام جدید سیاسی و حضور گسترده جامعه جهانی در افغانستان می گذرد. طی این سالها میلیاردها دلار کمک از سوی کشورهای منطقه و جهان به افغانستان واريز گردید و هزاران مشاوری خارجی در بخش های مختلف حکومتداری با ادارات افغانستان همکاری داشتند و حدود صدهزار نیروی نظامی خارجی برای تأمین امنیت و مبارزه با هراس افگنی در کشور حضور یافته بودند و صدها پروژه اقتصادی در مناطق مختلف کشور به بهره برداری سپرده شد. هدف از این همه تلاش ها و کمک ها، تأمین امنیت و ثبات در افغانستان و برقراری نظم و حاکمیت قانون و تطبیق ارزش های دموکراسی بود که راه را برای توسعه اقتصادی، علمی و فرهنگی کشور نیز آماده می کرد. هدف آن بود که افغانستان روی پای خود بایستد و از وابستگی به کشورهای خارجی رهایی یابد.

اما پس از پانزده سال شاهد هستیم که ما نه تنها به اهداف تعیین شده در عرصه های امنیت، حکومتداری، توسعه انسانی و اقتصادی نرسیده ایم که اکنون خطر برگشت به نقطه صفر یعنی وضعیت سال ۲۰۰۱ سبب نگرانی های جدی مردم افغانستان گردیده است. سال گذشته بدترین سال و خونی ترین سال برای مردم افغانستان بود. سال آینده نیز بنا بر پیش بینی های مقامات امنیتی و سیاسی سال خونی تر خواهد بود. ناامنی، فساد فاحش اداری و تصمیمات خام و مقطعی حکومت در مبارزه با هراس افگنی و فساد اداری سبب فرار سرمایه از کشور گردید. فرار سرمایه، تعطیلی فعالیت های اقتصادی و تجاری را به دنبال داشت. بیکاری و فقر گسترده از تبعات حتمی وضعیت آشفته اقتصادی است که امروزه زندگی و حیات بسیاری از شهروندان کشور را با خطر مواجه ساخته است.

موج مهاجرت مردم به کشورهای صنعتی نیز از پیامد شرایط ناگوار امنیتی و اقتصادی در افغانستان است. بر اساس گفته های مسئولان وزارت امور مهاجرین و عودت کنندگان تنها در سال گذشته میلادی حدود ۲۵۰ هزار نفر در ۴۴ کشور صنعتی جهان در خواست پناهندگی داده اند که از این تعداد ۱۵۰ هزار آن تنها در آلمان درخواست پناهندگی داده اند. تأسف بارتر آن که بسیاری از این مهاجرین را جمعیت جوانان و تعداد قابل توجه آن را افراد تحصیل کرده و باسواد تشکیل می دهند. با توجه به نیازی که دولت افغانستان به نیروی جوان و تحصیل کرده دارد، این مهاجرت ها می تواند عواقب وحشتناکی برای کشور داشته باشد. این آمار نشان می دهد که مردم پس از پانزده سال ناامنی نسبت به آینده کشورشان مایوس شده اند. تلاش های جامعه جهانی و دولت افغانستان نتوانست بر دردهای تاریخی و دوامدار این مردم مرمح نهاد. اکنون مردم از روی ناچاری تمام زندگی و دارایی خود را به حراج گذاشته راهی کشورهای خارج می شوند. موج جدید مهاجرت امسال از یک طرف بر روحیه عمومی تأثیر منفی بجا گذاشت و از سوی دیگر اقتصاد آسیب دیده و ورشکسته خانواده ها را خرابتر کرد و باعث خارج شدن پول های گزاف از کشور گردید.

به هر حال مهاجرت هموطنان به کشورهای خارجی نتیجه مستقیم ناامیدی آنان از بهبود وضعیت امنیتی و اقتصادی در کشور می باشد. امروزه صدها هزار پناهجو از کشور افغانستان در کشورهای خارج به سر می برند. با توجه به هجوم مهاجران از کشورهای سوریه، عراق، کشورهای افریقای، ایران، پاکستان، بنگلادش و ... کشورهای مقصد سعی دارند زمینه برگشت مهاجران را به کشورهای مبدأ فراهم سازند. در همین رابطه نماینده اتحادیه اروپا به افغانستان آمده بود تا مقامات این کشور را در پذیرش آن عده از مهاجران افغانی که پناهندگی شان در کشورهای اروپایی پذیرفته نمی شود، متقاعد سازد. البته مشکلات کشورهای صنعتی را در پذیرش میلیون ها مهاجر نمی توان نادیده گرفت؛ اما مسأله واضح در مورد پناهجویان افغانستانی این است که این مهاجران صرف به دلیل وضعیت خراب امنیتی راه دشوار مهاجرت را در پیش گرفته اند و از زندگی و دارایی خود برای رسیدن به کشورهای مقصد هزینه کرده اند. بنابراین بر ایند برگشت اجباری پناهجویان به افغانستان به تیره تر کردن لشکر گروه های هراس افکن منجر گردیده و مشکلات پیش بینی نشده ای را متوجه حکومت افغانستان و جامعه جهانی خواهد کرد.

گروه طالبان، بارها اعلام کرده است که در راستای حفظ تاسیسات، نهادهای، سازمانها و دارایی های عمومی تلاش خواهد کرد. در پیام هایی که ملا عمر رهبر پیشین و ملا اختر منصور رهبر کنونی طالبان در مناسبت های گوناگون نشر می کردند و نیز اعلامیه ای که از سوی این گروه در نشست یگوش در قطر منتشر گردید، حاوی این نکته بود. اما این سخن ها فقط در حد حرف باقی مانده است. این گروه مردمان بی گناه و بی طرف را به صورت گسترده هدف قرار داده و زن ها و کودکان بی شماری را بی سرپرست کرده است. مکتبها، مراکزهای صحنی و جاده ها که با هزاران خون دل و زحمت های بی شمار ساخته شده و از جمله دارایی های عمومی به شمار می آیند را نیز هدف گیری می کنند.

در تازه ترین مورد، این گروه با پاره های برق وارداتی از کشورهای هم جوار را هدف گیری کرده و تاهنوز سه پایه برق را تخریب کرده است. گرچند تاهنوز به صورت رسمی تأیید نشده و احتمال می رود که برخی از حلقه های دیگر نیز در این ماجرا دخیل باشند، اما به گمان اغلب طالبان در پشت این ماجرا فعالیت های حکومت و هیئت حاکمه بیشتر از پیش می شود. در این صورت، افکار عمومی حکومت را تحت فشار قرار داده و کرده اند، تا وضعیت را برای کابل نشین ها خواستار تأمین نظم و امنیت و به صورت کلی آسایش عمومی هستند. حکومت تحت فشار مردم مجبور به باج و امتیاز دادن و صرف نظر از برخی خواسته های مهم و بنیادین خود و پذیرش خواسته های مهم طرف خواهد شد. پایه های برق را به خاطر تخریب کرده و کابل نسبتاً روشن را تار و پاره کرده اند، تا وضعیت را برای کابل نشین ها غیر قابل تحمل و غیر قابل پذیرش نمایند. گذشته از بحث نابرابری های اجتماعی و اقتصادی که در طول چهارده سال به وجود آمده و عمیق تر شده است، مردم کنونی کابل، مردم یک دهه پیش نیست. زندگی روزمره شان به برق وابسته است. بدون برق کارشان را از دست می دهند، از وسیله ها، امکانات و ابزار رفاهی نمی توانند

است که: «هدف و سیله را توجیه می کند». آن ها مردم را می کشند، سربازان را به قتل می رسانند، جاده ها و مکتبها را تخریب می کنند، تا از این طریق به وحشت و

پس این انداز کردن ها به کالاها، خدمات و کنشهایی ارتباط دارد که معنای خاصی به فرهنگ می دهد و اقتدر این سرمایه گذاری ضروری است که لازم است پول برای ترقی و پیشرفت کنار گذاشته شود (پولانی، ۱۹۷۱).

هرچند این مفاهیم از پول بدون انتقاد نیز نبوده است. بن فین (۲۰۱۲) و کاسستاس لاپاویستاس (۲۰۰۰) به مکتب فکری لاپاویستاس اشاره کرده اند که دو پولی است و چه کاری انجام می دهد یا چه چیزی را نشان می دهد. نقد دیگر به زلیزر اینست که از ابتدا پول را به عنوان یک کمت اقتصادی ندیده است. اما چرا باید مقدس خاص، اختصاص داده شود. او منکر این مسأله نیست که آنها کنار می گذارند تا استفاده کنند و مثلا همان کار را با هر پول دیگری انجام می دهند.

عبدالرحمن فهیمی

شد و این توافق نامه را تهدیدی جدی برای امنیت کشور تلقی کردند، اما چرا بلندپایگان حکومت بدین امر مهم توجه نکردند؟

به هر حال، هدف گروه طالبان این است که میزان نارضایتی از حکومت را بلند کرده و همزمان با پاره های برق، پاره های شبکه های مخابراتی، پایه های برق و ده ها مورد دیگر، نظم به وجود آمده را بهم زده و هرج و مرج و بی ثباتی را خلق می کند و این حکومت را از طرف افکار عمومی تحت فشار قرار خواهد داد.

به هر صورت، گروه طالبان با هدف گیری و تخریب تاسیسات و دارایی های عمومی و کشتن مردم بی گناه در صدد افزایش میزان نارضایتی مردم از حکومت است. آن ها می خواهند از این طریق حکومت را تحت فشار قرار داده و از موضع و موقف قوی تر و جدی تر در مذاکرات سیاسی سخن زنند. بنابراین، خاموشی و جدی نگرفتن این مسئله از سوی حکومت به هیچ وجه پذیرفتنی نیست و بایستی هرچه زودتر به برنامه یاکسازای دشمن از مسیرهای پایه های برق می گذرد، آغاز نماید. در غیر این صورت، دولت های منطقه ای به توانایی کشور جهت تأمین امنیت پروژه ی بزرگ اقتصادی تاپی و دیگر پروژه ها تردید خواهد کرد.

استفاده کنند، رسانه های همگانی که آن ها را در جریان آخرین تحولات داخلی و بیرونی قرار می داد خاموش و ساکت است و دست رسی به اینترنت را دچار مشکل کرده است. اکنون به همان پیمان که انتقاد از گروه طالبان بلند رفته و به میزان نفرت و انزجار اجتماعی از این گروه می افزاید، دستگاه حکومت به صورت عموم، نهادهای و سازمان های دفاعی و امنیتی که مسئول نبرد و برخورد با دشمن هستند و بلندپایگان حکومت به صورت خصوص مورد انتقاد هستند. اگر این عالی جنابها وقت دارند، یک سری به برنامه های خبری تلویزیونی و نیز به صفحه های کاربران شبکه های اجتماعی بزنند و ببینند که مردم چه می گویند؟ پرسش های که مطرح است این است که: آیا حکومت با این همه قدرت عظیم و دم و دستگاه، قادر به کنار زدن چند نفر مسلح از اطراف پایه ی برق نیست تا دوباره آن را ترمیم کنند؟ گفته می شد که منطقه ای دندغوری بغلان منطقه ای برای گروه طالبان بوده و این امر، با تلاش های یکی از وزیران کابینه فراهم شده است، در آن زمان صداهای زیاد بلند

لازم داشتند، ترجیح می دادند قرض بگیرند تا به آن بودجه ی اختصاص داده شده دست بزنند (زنانیکی و توماس، ۱۹۵۸). زلیزر هم به نتیجه ی مشابهی در مطالعات اخیرش در تاریخ آمریکا دست یافته است.

هرچند این مفاهیم از پول بدون انتقاد نیز نبوده است. بن فین (۲۰۱۲) و کاسستاس لاپاویستاس (۲۰۰۰) به مکتب فکری لاپاویستاس اشاره کرده اند که دو پولی است و چه کاری انجام می دهد یا چه چیزی را نشان می دهد. نقد دیگر به زلیزر اینست که از ابتدا پول را به عنوان یک کمت اقتصادی ندیده است. اما چرا باید مقدس خاص، اختصاص داده شود. او منکر این مسأله نیست که آنها کنار می گذارند تا استفاده کنند و مثلا همان کار را با هر پول دیگری انجام می دهند.

لازم دانستن، ترجیح می دادند قرض بگیرند تا به آن بودجه ی اختصاص داده شده دست بزنند (زنانیکی و توماس، ۱۹۵۸). زلیزر هم به نتیجه ی مشابهی در مطالعات اخیرش در تاریخ آمریکا دست یافته است.

هرچند این مفاهیم از پول بدون انتقاد نیز نبوده است. بن فین (۲۰۱۲) و کاسستاس لاپاویستاس (۲۰۰۰) به مکتب فکری لاپاویستاس اشاره کرده اند که دو پولی است و چه کاری انجام می دهد یا چه چیزی را نشان می دهد. نقد دیگر به زلیزر اینست که از ابتدا پول را به عنوان یک کمت اقتصادی ندیده است. اما چرا باید مقدس خاص، اختصاص داده شود. او منکر این مسأله نیست که آنها کنار می گذارند تا استفاده کنند و مثلا همان کار را با هر پول دیگری انجام می دهند.

لازم دانستن، ترجیح می دادند قرض بگیرند تا به آن بودجه ی اختصاص داده شده دست بزنند (زنانیکی و توماس، ۱۹۵۸). زلیزر هم به نتیجه ی مشابهی در مطالعات اخیرش در تاریخ آمریکا دست یافته است.

هرچند این مفاهیم از پول بدون انتقاد نیز نبوده است. بن فین (۲۰۱۲) و کاسستاس لاپاویستاس (۲۰۰۰) به مکتب فکری لاپاویستاس اشاره کرده اند که دو پولی است و چه کاری انجام می دهد یا چه چیزی را نشان می دهد. نقد دیگر به زلیزر اینست که از ابتدا پول را به عنوان یک کمت اقتصادی ندیده است. اما چرا باید مقدس خاص، اختصاص داده شود. او منکر این مسأله نیست که آنها کنار می گذارند تا استفاده کنند و مثلا همان کار را با هر پول دیگری انجام می دهند.

استفاده از پول و شیوه های مقدس کردن آن

ایلمونن/ برگردان شایسته مدنی/ قسمت دوم و پایانی

کشورهایی که مملو از فساد است، مردم می گویند که فساد را مذمت کرده اما ندانسته در این فساد شرکت می کنند. اما همه ی اشکال فساد و رشوه خوری، منفي بر پول می زند، بخشی به این دلیل که تنها هدف آنها اینست که علاقی شخصی یک نفر پیش برود یا در بهترین حالت برخی گروه های اجتماعی به اهدافشان برسند و بخشی دیگر به این دلیل است که فرهنگ غرب به شکل سنتی تمایزی بین انسان و اشیاء قائل می شود.

انسان و کالا به دنیای متمایز تعلق دارند که نباید با هم قاطی شوند. هرچند رشوه خوری این تمایز را در نظر نگرفته اما در واقعیت این دو فضای مجزا با یکدیگر مخلوط می شوند. ضمن اینکه حوزه های که انسان در آن قرار دارد از نظر اخلاقی بالاتر و ارجمندتر از حوزه های است که اشیاء در آن هستند. مثلاً وقتی کسی به یک شهروند خدمتکار رشوه می دهد، در واقع، اصول حوزه ی اخلاقی ما بین تر را برای حوزه ی اخلاقی بالاتر انجام

لازم دانستن، ترجیح می دادند قرض بگیرند تا به آن بودجه ی اختصاص داده شده دست بزنند (زنانیکی و توماس، ۱۹۵۸). زلیزر هم به نتیجه ی مشابهی در مطالعات اخیرش در تاریخ آمریکا دست یافته است.

هرچند این مفاهیم از پول بدون انتقاد نیز نبوده است. بن فین (۲۰۱۲) و کاسستاس لاپاویستاس (۲۰۰۰) به مکتب فکری لاپاویستاس اشاره کرده اند که دو پولی است و چه کاری انجام می دهد یا چه چیزی را نشان می دهد. نقد دیگر به زلیزر اینست که از ابتدا پول را به عنوان یک کمت اقتصادی ندیده است. اما چرا باید مقدس خاص، اختصاص داده شود. او منکر این مسأله نیست که آنها کنار می گذارند تا استفاده کنند و مثلا همان کار را با هر پول دیگری انجام می دهند.

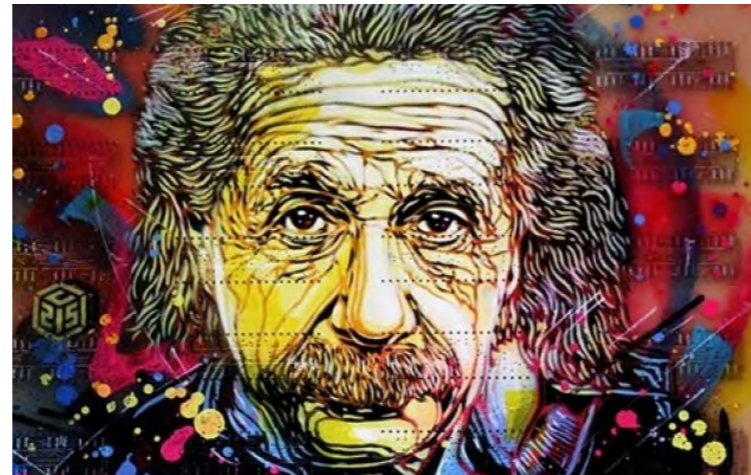
لازم دانستن، ترجیح می دادند قرض بگیرند تا به آن بودجه ی اختصاص داده شده دست بزنند (زنانیکی و توماس، ۱۹۵۸). زلیزر هم به نتیجه ی مشابهی در مطالعات اخیرش در تاریخ آمریکا دست یافته است.

هرچند این مفاهیم از پول بدون انتقاد نیز نبوده است. بن فین (۲۰۱۲) و کاسستاس لاپاویستاس (۲۰۰۰) به مکتب فکری لاپاویستاس اشاره کرده اند که دو پولی است و چه کاری انجام می دهد یا چه چیزی را نشان می دهد. نقد دیگر به زلیزر اینست که از ابتدا پول را به عنوان یک کمت اقتصادی ندیده است. اما چرا باید مقدس خاص، اختصاص داده شود. او منکر این مسأله نیست که آنها کنار می گذارند تا استفاده کنند و مثلا همان کار را با هر پول دیگری انجام می دهند.

اخلاق را پیگیری کنند این موضوع خود را به عنوان مانعی جدی عرضه می کند. علاوه بر این، حمایت مادام العمر اینشتین از آزادی های فردی در مقابل اقتدارگرایی به نظر برخی از ناظران با انکار اراده آزاد توسط او ناهمخوان است.

اخلاق از منظر اینشتین

چینگ هونگ وو/ برگردان: زهیر باقری نوع پرست قسمت اول

انسان ها است. از این رو او توانایی خود را برای تصحیح تصورات غلط در مورد مسئله خودبینی انسان به کار بست؛ این امر باعث شد او به احساس ما در مورد داشتن اراده آزاد خودمختار به عنوان یک اشتباه کلیدی اشاره کند.

انسان ها است. از این رو او توانایی خود را برای تصحیح تصورات غلط در مورد مسئله خودبینی انسان به کار بست؛ این امر باعث شد او به احساس ما در مورد داشتن اراده آزاد خودمختار به عنوان یک اشتباه کلیدی اشاره کند.

می دهد خطر آلوده شدن این اصول وجود دارد. در نتیجه، رشوه دهند و رشوه گیرنده در معرض این خطر هستند که پولی را که مبادله می کنند چسب نفرین شده بخورد.

در تفکر غربی، چیزهای ویژه ای درباره ی شرایط انسانی وجود دارد که مانع از مقایسه ی مستقیم با حیطه های است که به طور عمومی تحت عنوان «کالا» نامگذاری شده است. انسان، «روح» دارد و این ویژگی ای است که ما را از سایر حوزه ها جدا کرده و به سختی می توان بر ما قیمت گذاشت. حتی اگر شرکت های بیمه و برخی علوم سعی کرده اند این کار را انجام دهند. بر اساس هم بنیان است که به سادگی میتوان فهمید چرا مارکس و کلیسای کاتولیک، عقیده داشتند که نیروی کار را نباید به راحتی به مثابه کالا دید و از آن در مسیر نوسانات سیاسی استفاده کرد. همچنین توضیح می دهد که چرا فساد و رشوه خوری پولی را که در این راه استفاده شده، لکه دار می کند. با این حال، معمول است که نه تنها نیروی کار انسان، بدنش بلکه مقدس ترین بخش او، یعنی روحش خرید و فروش می شود.

اخلاق را پیگیری کنند این موضوع خود را به عنوان مانعی جدی عرضه می کند. علاوه بر این، حمایت مادام العمر اینشتین از آزادی های فردی در مقابل اقتدارگرایی به نظر برخی از ناظران با انکار اراده آزاد توسط او ناهمخوان است.

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگتر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است. www.dailyafghanistan.com Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حقیق الله ذکی
کاریکاتوربست: خالق علی زاده

دیزاین: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان
آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۲۷

افغانستان
The Daily Afghanistan
Daily Outlook
AFGHANISTAN
The Leading Independent Newspaper